

การพัฒนากิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities)
เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The development of task-based activities to enhance
English creative writing for Mathayomsuksa 3 students

สุภิษา ฤทธิวงศ์¹
อัญชลี ทองแถม²

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) พัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเหนือคลองประชารัฐ อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้อง 32 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2) แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 4) แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงาน 5) แบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า

1) กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.37/84.38

2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 21.92$, $sig = 0.00$), มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.69$)

¹ นักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตร

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

4) ภาพรวมความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$)

คำสำคัญ : การเขียนเชิงสร้างสรรค์, การเขียนภาษาอังกฤษ, การเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน

ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาษาถือเป็นเครื่องมือหลักที่เราทุกคนใช้ในการสื่อสาร มันคือเครื่องมือที่เราใช้ในการแบ่งปันแนวความคิด การแสดงความคิดเห็น การสื่อความหมายในเรื่องต่างๆ กับคนอื่นในสังคม ภาษาในโลกใบนี้มีมากมายหลายพันภาษา ในบางประเทศ นอกจากจะมีภาษาราชการที่ใช้กันเป็นภาษาหลักแล้ว ยังมีภาษาถิ่นแตกย่อยออกไปอีกมากมาย บางภาษาก็มีคนพูดได้น้อย บางภาษาก็มีคนพูดและเข้าใจกันอย่างแพร่หลาย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น วัตถุประสงค์ของการมีภาษาก็คือเพื่อเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คนในสังคมสามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนให้สังคมก้าวเดินต่อไปข้างหน้าได้ ภาษาถือเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 ที่การทำงานในสังคมข้ามวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็น (Partnership for 21st Century learning, 2007)

ภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญมากในโลกยุคปัจจุบันก็คือ ภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นภาษาที่คนทั่วโลกเข้าใจและใช้กันอย่างแพร่หลาย ภาษาอังกฤษมีสถานะภาพเป็น “ภาษาโลก” (Global or world language) กล่าวคือ มากกว่าหนึ่งในสี่ของประชากรโลกสามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับใช้งานได้จนถึงระดับคล่องแคล่ว และผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก็มีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ (Crystal, 2003: 6) ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นเพียงภาษาราชการของประเทศที่เคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษเท่านั้น แต่ยังเป็นภาษาที่วงการธุรกิจและการทำงานในประเทศต่างๆ เลือกใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน วงการศึกษาในระดับนานาชาติเลือกใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการจัดการเรียนการสอน วงการสื่อและประชาสัมพันธ์ผลิตสื่อส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ทักษะทางภาษาที่ถือว่าเป็นหนึ่งในทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะการเขียน (Partnership for 21st Century learning, 2007) ผู้ที่มีทักษะการเขียนดีจะสามารถเรียนรู้และทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนไม่ใช่เรื่องของพรสวรรค์ สิ่งสำคัญในการสนับสนุนให้แก่นักเขียนหรือผู้เขียนที่ดี คือมีความรู้ ความคิด ประสบการณ์ และจินตนาการ ในสิ่งที่จะสื่อสารมากพอ มีความสามารถในการถ่ายทอดประสบการณ์ให้เป็นภาษาได้อย่างถูกต้องชัดเจน ผู้เรียนจึงต้องเรียนรู้กลวิธี

ต่างๆ ในการสื่อสารและฝึกฝน การฝึกฝนการเขียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ การเขียนจึงต้องเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้ หลักการเขียน แล้วฝึกฝนปฏิบัติเพิ่มเติม (บุปผา บุญทิพย์, 2543: 3-4)

นอกจากนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยังได้ระบุไว้ว่า หนึ่งในหลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับนี้คือ เราต้อง “ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559: 3-4) จึงเห็นได้ว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เราไม่ควรมองข้าม แต่การศึกษาในประเทศไทยที่ผ่านมายังมองไม่เห็นการเรียนการสอนที่พัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนไทยมากนัก ยังคงเน้นเพียงเนื้อหาความรู้และการท่องจำที่ไม่ก่อให้เกิดการพัฒนาแนวคิดและการริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมโลกในอนาคตต้องการ

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงมองหาแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ให้กับนักเรียน คำถามที่เกิดขึ้นก็คือ เราจะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้อย่างไร ในกระบวนการสื่อสารทางภาษาทุกภาษาต้องประกอบไปด้วยทักษะการสื่อสารที่สำคัญ 4 ประการ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งแต่ละทักษะก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน โดยเฉพาะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนต้องใช้ทักษะนี้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในระดับกลางและระดับสูง และเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษา

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถทางจินตนาการ ได้ดีกว่าการเขียนชนิดอื่นๆ เพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับผู้เขียนที่พยายามใช้การรับรู้ด้านต่างๆ ของตนมาเรียบเรียงเป็นถ้อยคำที่จะสื่อความหมายให้เกิดความรู้สึกและเข้าใจในสาระต่างๆ ตรงตามที่ต้องการ การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน ปัจจุบันพบว่าครูส่วนใหญ่มักประสบปัญหาเกี่ยวกับการที่เด็กเขียนได้ไม่ดี เด็กมีความเบื่อหน่ายในการเขียน เด็กขาดลำดับความคิดที่ดี ใช้ภาษาห้วน ขาดความมีสุนทรียภาพทางภาษา ตลอดจนถึงการแสดงพฤติกรรมเบื่อหน่ายในการเขียน ครูจึงต้องตระหนักถึงความสำคัญของปัญหานี้ และหาวิธีการแก้ไข นอกจากนี้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ยังเป็นผลผลิตของความคิดริเริ่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักว่าเขาได้ผลิตผลงานซึ่งมีชิ้นเดียวในโลกด้วยตัวเอง (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2552: 3-4) นอกจากนั้นผู้วิจัยพบว่าวิธีสอนการเขียนที่จะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ควรจะเป็น

วิธีการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based learning) ซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-centered) โดยผู้เรียนจะได้รับมอบหมายภาระงานให้ลงมือปฏิบัติหลังจากที่ได้รับตัวป้อนทางภาษาและคำแนะนำในการทำกิจกรรมแล้ว โดยในระหว่างปฏิบัติงาน ผู้เรียนจะต้องใช้ทักษะทางภาษาที่ตนมีในการปฏิบัติงานและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อให้ชิ้นงานออกมาดีที่สุด และในการมอบหมายภาระงานนี้ เรายังสามารถมอบหมายภาระงานที่กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างผลงานที่มีความแปลกใหม่เป็นของตนเองได้อีกด้วย

Willis (1996) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหรือกระบวนการของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based learning) ไว้ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) ในขั้นนี้ครูจะเป็นผู้นำเสนอหัวข้อที่เรียนให้กับนักเรียน เน้นย้ำคำศัพท์และวลีที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน รวมถึงอธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติงานให้นักเรียนทราบและเตรียมพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน โดยอาจให้นักเรียนได้ดูหรือฟังตัวอย่างงานที่มีความคล้ายคลึงกับงานที่จะต้องปฏิบัติ

2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ในขั้นนี้นักเรียนจะต้องลงมือปฏิบัติงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยมีครูเป็นผู้สังเกตการณ์ หลังจากนั้นนักเรียนเตรียมตัวแล้วนำเสนอผลงานให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง โดยอธิบายขั้นตอนการทำงานหรือสิ่งที่ตนค้นพบ อาจจะใช้การรายงานหน้าชั้นหรือเขียนเป็นรายงานก็ได้ หลังจากนั้นเปรียบเทียบผลงานกับเพื่อนร่วมชั้น

3. ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language focus) ในขั้นนี้นักเรียนจะต้องวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับหน้าที่ของภาษาและรูปแบบทางภาษาจากผลงานที่ได้ปฏิบัติไป หลังจากนั้นครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกใช้และทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ วลี และรูปแบบทางภาษาใหม่ที่เกิดขึ้นระหว่างหรือหลังการวิเคราะห์และอภิปราย

จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based learning) มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริงและเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน รวมถึงฝึกฝนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถฝึกทักษะความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างชิ้นงานที่แปลกใหม่และแตกต่างได้อีกด้วย ดังที่กิลฟอร์ด (Guilford, 1967 : 62) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมองที่คิดได้อย่างซับซ้อน กว้างไกล หลายทิศทาง หรือที่เรียกว่า คิดนอกกรอบ (Divergent thinking) การคิดแบบนี้จะนำไปสู่การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่เคยมีใครค้นพบมาก่อน ความคิดสร้างสรรค์นี้ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 อย่าง คือ ความคิดริเริ่ม (Originality) ความคิดคล่องตัว (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หากผู้เรียนได้รับการมอบหมายให้ปฏิบัติงานที่เน้นการกระตุ้นการคิดนอกกรอบ (Divergent thinking) มากพอ เราก็จะสามารถสร้างและพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนได้ ซึ่ง

สอดคล้องกับแนวความคิดของเดอโบโน (2547, อ้างถึงใน ชาตรี บัวคลี่, 2014 : 776-779) ที่เชื่อว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้

จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงคิดว่าการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based learning) เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เพราะนอกจากผู้เรียนจะได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการเขียนจากการปฏิบัติงานแล้ว ภาระงานที่ผู้เรียนได้รับมอบหมายยังสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและดึงเอาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของตนมาสร้างสรรค์ผลงานใหม่ที่มีความแปลกใหม่ได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ในขั้นสูงต่อไป

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

2. สมมติฐานของการวิจัย

1. กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มีคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 ห้องเรียน จำนวน 354 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเหนือคลองประชาบำรุง จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นห้องที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 23102

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ตัวแปรตาม

ประสิทธิภาพของกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจต่อกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยเนื้อหา 4 เรื่อง ดังนี้

กิจกรรมที่ 1	เรื่อง	Daily activities
กิจกรรมที่ 2	เรื่อง	Going on vacation
กิจกรรมที่ 3	เรื่อง	Places around us
กิจกรรมที่ 4	เรื่อง	Environment around us

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้เวลาในการทดลอง 16 ชั่วโมง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
2. แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงาน
5. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

5. การรวบรวมข้อมูล

วิธีการดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวิธีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบเกี่ยวกับการวิจัย
2. วัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วบันทึกผลการทดสอบเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม
4. วัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วบันทึกผลการทดสอบเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
5. วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน แล้วบันทึกผลการทดสอบเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
6. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
7. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และการหาค่าทางสถิติ (Paired t-test)
3. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)
4. วิเคราะห์พฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียน โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean)
5. วิเคราะห์ความพึงพอใจโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
6. อภิปรายผลโดยใช้ตารางและการพรรณนา

7. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนากิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า กิจกรรมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.37/84.38
2. ผลการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) พบว่า
  - 1) ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 28.12 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 71.87 หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 71.87 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 28.12 และเมื่อทดสอบทางสถิติ Paired t-test พบว่าความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 21.92, sig = 0.00$)

2) นักเรียนมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานในระดับดีมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.37 ระดับดี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 59.38 และระดับพอใช้ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25

3. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) พบว่า หลังการเรียนด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

4. ผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ พบว่า ภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.68) ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.73) ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.76) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.67) และด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ

8. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า กิจกรรมนี้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.37/84.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 จะเห็นได้ว่าคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนแบบทดสอบทำยบท เนื่องจากแบบทดสอบทำยบทเป็นแบบทดสอบที่วัดผลด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในแต่ละกิจกรรมซึ่งมีเนื้อหาที่ค่อนข้างยากกว่า เช่น แบบทดสอบทำยบทในกิจกรรมที่ 2 และ 4 เป็นการวัดการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในหัวข้อ My last vacation และ A Haunted house ซึ่งมีการกำหนดชื่อเรื่องและโครงสร้างไวยากรณ์ในการเขียน แต่ไม่มีการกำหนดคำศัพท์และรูปภาพมาให้ ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเขียนงานเชิงสร้างสรรค์ออกมาได้น้อย แต่แบบทดสอบหลังเรียนเป็นแบบทดสอบที่ไม่มีการกำหนดโครงสร้างไวยากรณ์ในการเขียน แต่มีการกำหนดคำศัพท์และรูปภาพมาให้แล้วให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องจากภาพตามจินตนาการ ซึ่งอาจกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนสามารถคิดได้อย่างอิสระและกว้างไกลกว่า สอดคล้องกับ สุวีริรัตน์ หอมเอี่ยม (2555) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.15/84.12 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และเพ็ญประภา มี

เพียร (2557) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/75.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

2. ผลการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) พบว่า

1) ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 28.12 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 71.87 หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 71.87 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 28.12 และเมื่อทดสอบทางสถิติ Paired t-test พบว่าความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 21.92, sig = 0.00$) จะเห็นได้ว่าก่อนเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์น้อย แต่เมื่อเรียนด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงานแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเข้าใจเทคนิคการคิดเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น ทำให้นักเรียนสามารถเขียนงานสร้างสรรค์ออกมาได้ดีและทำให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุริรัตน์ หอมเอี่ยม (2555) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอรรถัย โรจน์สุกิจ (2556) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคจินตนาการสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคจินตนาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) นักเรียนมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานในระดับดีมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.37 ระดับดี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 59.38 และระดับพอใช้ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติงานกับคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนพบว่า นักเรียนที่มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับดีมากและดี มีคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูง แต่นักเรียนที่มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับพอใช้ มีคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ต่ำกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่หรือกลุ่มตามรูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนใน

ห้องเรียนเพื่อทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ ทำให้นักเรียนมีแรงกระตุ้น กล้าคิดและ รู้สึกสนุกกับการเรียน สอดคล้องกับ Willis (1996) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนได้ปฏิบัติงานเป็นคู่หรือกลุ่มตามการเรียนรู้ แบบมุ่งปฏิบัติงานช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจที่จะใช้ภาษาที่ตนเองรู้ในกลุ่มเพื่อนโดยไม่กลัวว่าจะถูกแก้ไข นอกจากนี้ Ellis (2003) ยังกล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงานเป็นกิจกรรมที่เน้นการสื่อ ความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา ซึ่งอาจช่วยลดความกลัวด้านความถูกต้องในการใช้ภาษา ของนักเรียน ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกทางความคิดและกล้าใช้ภาษามากขึ้น และ Richard (2004) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงานตั้งอยู่บนพื้นฐานความคิดที่ว่า สิ่งที่ดีที่สุดที่จะช่วยให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริงก็คือ การให้ผู้เรียนทำชิ้นงานที่จะต้องปฏิบัติสัมพันธ์แบบต่างๆ ในห้องเรียน เพราะการทำชิ้นงานให้เสร็จสมบูรณ์ชิ้นหนึ่ง จะทำให้เกิดกระบวนการหลายแบบในห้องเรียน เช่น การมี ปฏิสัมพันธ์ การหาความหมาย ฯลฯ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพ อันเป็นผลให้นักเรียน ที่มีพฤติกรรมปฏิบัติงานระดับดีมีคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sabet และ Tahiri (2014) ที่ได้ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่ง ปฏิบัติงานที่มีต่อแรงจูงใจและความสามารถในการเขียนบทความวิจัยของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า แรงจูงใจของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการเขียน บทความวิจัย นอกจากนี้ยังพบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงานยังช่วยกระตุ้นความสนใจและ เพิ่มแรงจูงใจให้นักศึกษาอีกด้วย

3. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน ด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) พบว่า หลังการเรียนด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบท้าย บท แบบทดสอบหลังเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วย กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) พบว่า กลุ่มที่ 1 ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้ง 3 ครั้ง คือแบบทดสอบ ท้ายบท แบบทดสอบหลังเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63 กลุ่มที่ 2 ไม่ผ่าน เกณฑ์ 2 ครั้ง คือ แบบทดสอบหลังเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.38 กลุ่มที่ 3 ไม่ผ่านเกณฑ์ 1 ครั้ง คือ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.38 กลุ่มที่ 4 ผ่านเกณฑ์ทั้ง 3 ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 65.62 จะเห็นได้ว่านักเรียนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ซึ่งมีคะแนนการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ไม่ผ่านเกณฑ์อย่างน้อย 1 ครั้ง จะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ด้วย ส่วนนักเรียนในกลุ่มที่ 3 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์เพียงครั้งเดียว แต่เมื่อพิจารณา คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนในกลุ่มนี้พบว่า มีคะแนนผ่านเกณฑ์มาเพียง เล็กน้อย จึงอาจส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ด้วย นักเรียนในกลุ่มสุดท้าย

มีคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์ จึงส่งผลให้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ด้วย และเมื่อพิจารณาคะแนนแต่ละครั้งพบว่า นักเรียนมีคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากคะแนนแบบทดสอบท้ายบท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 75 แต่คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีนักเรียนที่มีคะแนนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยากกว่าแบบทดสอบหลังเรียน เนื่องจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีการกำหนดไวยากรณ์ที่ต้องใช้ในการเขียน แต่แบบทดสอบหลังเรียนไม่มีการกำหนดไวยากรณ์ที่ต้องใช้ในการเขียน ทำให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดออกมาได้มากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของอำพรณ ไซยพันธุ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่องแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทางการเขียนของนักเรียนหลังการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนการเรียนจากความสามารถระดับปรับปรุงเป็นระดับพอใช้ และธัญพร ยมนันต์ (2554) ได้ศึกษาผลการจัดการกิจกรรมบูรณาการความคิดสร้างสรรค์และทักษะการเขียนโดยใช้กิจกรรมการคิดสร้างสรรค์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองแคนพบว่า นักเรียนทุกคนสามารถเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายภายในเวลาที่กำหนดได้ดี ออกแบบและวาดภาพมีความแปลกใหม่ แสดงออกถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นอย่างดี เขียนคำศัพท์และสะกดคำส่วนใหญ่ถูกต้องมีเนื้อหาครบถ้วน การสร้างประโยคและใช้ไวยากรณ์ถูกต้องสื่อความหมายได้ดี

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ พบว่าภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.68) ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based activities) ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.73) ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.76) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.67) และด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐยา นวไตรลาภ (2555) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุตะบำรุงพิทยาคาร จังหวัดฉะเชิงเทรา และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในระดับมากที่สุด และสุริรัตน์ หอมเอี่ยม (2555) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด

9. ข้อค้นพบในการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงาน โดยนักเรียนจะได้ทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองมากกว่าการนั่งฟังครูผู้สอน ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายกับการเรียนและกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา และในชั้น Report หรือชิ้นนำเสนอ นักเรียนจะได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนกลุ่มอื่นๆ ช่วยให้นักเรียนสามารถมองเห็นข้อดีข้อด้อยของตนเอง และนำไปปรับปรุงให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป

2. หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based learning) พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงขึ้น โดยก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 64.84 แต่หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.37 ซึ่งสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายด้าน ได้แก่ ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นทุกด้าน โดยมีพัฒนาการด้านความคิดคล่องแคล่วเพิ่มขึ้นมากที่สุดจากคะแนนเฉลี่ย 5.81 ในแบบทดสอบก่อนเรียนเป็น 7.34 ในแบบทดสอบหลังเรียน พัฒนาการด้านความคิดริเริ่มเพิ่มขึ้นเป็นอันดับ 2 จากคะแนนเฉลี่ย 4.94 เป็น 6.31 พัฒนาการด้านความคิดละเอียดลออเพิ่มขึ้นเป็นอันดับ 3 จากคะแนนเฉลี่ย 4.78 เป็น 5.88 และพัฒนาการด้านความคิดยืดหยุ่นเป็นลำดับสุดท้าย จาก 5.22 เป็น 6.19 เหตุที่นักเรียนมีพัฒนาการด้านความคิดยืดหยุ่นน้อยที่สุดอาจเป็นเพราะความคิดยืดหยุ่นเป็นความสามารถในการคิดหาคำตอบได้หลายประเภท หลายทิศทาง ซึ่งอาจเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา และเมื่อพิจารณาคะแนนแต่ละด้านพบว่า นักเรียนมีคะแนนด้านความคิดละเอียดลออน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะความคิดละเอียดลออเป็นความคิดที่นำมาตกแต่งหรือขยายความคิดหลักให้ได้ใจความสมบูรณ์และมีรายละเอียดมากยิ่งขึ้น เด็กที่มีความคิดละเอียดลออสูงจะเป็นเด็กที่มีความสามารถในการสังเกตสูง แต่เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีกิจกรรมที่ฝึกการสังเกตน้อย จึงทำให้คะแนนความคิดละเอียดลออของนักเรียนน้อยด้วย

นอกจากนี้ เมื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based learning) พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเฉลี่ย 14.34 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.72 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินรายด้าน พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านเนื้อหา 3.34 การเรียบเรียงความคิด 3.16 การใช้คำศัพท์ 3.03 การใช้ภาษา/ไวยากรณ์ 2.38 และกลไกในการเขียน 2.44 ตามลำดับ เหตุที่คะแนนด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด และการใช้คำศัพท์สูงกว่าด้านการใช้ภาษา/ไวยากรณ์และกลไกในการเขียนนั้น อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงานเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา

10. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ครูควรหาสื่อเพิ่มเติมในขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้มากขึ้น
2. เนื่องจากกิจกรรมนี้เป็นการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ ครูจึงควรเตรียมตัวและวางแผนระยะเวลาในการเรียนการสอนอย่างรอบคอบ
3. คำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระตุ้นการคิดสร้างสรรค์ ครูควรเน้นการบอคำศัพท์ให้นักเรียนก่อนการปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยให้แก่นักเรียนนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไปต่อยอดเป็นความคิดสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น
4. หากต้องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรเพิ่มเวลาการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นให้มากขึ้น โดยเฉพาะขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการนำวิธีการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงานไปใช้ศึกษาและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอื่นๆ

บรรณานุกรม

- ชาติรี บัว คดี. (2014). *บทความ วิชาการ: การประยุกต์ ใช้ แนวคิด ของ Dr. Edward de Bono เพื่อ การ ออกแบบสิ่งพิมพ์ที่น่าสนใจ*. ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ ศิลปะและ ฉบับInternational Humanities, Social Sciences and arts, 7(1), 773-782.
- ณัฐยา นวไตรลาภ. (2555). *ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุตะบำรุงพิทยาคาร จังหวัดฉะเชิงเทรา*. ปรินญาณิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏราช นครินทร์.
- ธัญพร ขมรัตน์. (2554). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการคิดสร้างสรรค์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- บุปผา บุญทิพย์. (2543). *TH 243 การเขียน*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 - 2564*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุวีรัตน์ หอมเอี่ยม. (2555). *การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. ปรินญาณิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อังฉรา ชีวพันธ์. (2552). *กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำพรพรณ ไชยพันธ์. (2552). *การใช้เทคนิคส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5*. ปรินญาณิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Crystal, D. (2003). *English as a Global Language* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford university press.
- Guilford, J.P. (1967). *The Nature of Human Intelligence*. McGraw-Hill, Book Company.
- Partnership for 21st Century learning.(2007).*FRAMEWORK FOR 21ST CENTURY LEARNING*. Retrieved August 16, 2017 from <http://www.p21.org/our-work/p21-framework>.

- Sabet and Tahriri. (2014). *The Impact of Task-based Approach on Iranian EFL Learners' Motivation in Writing Research Abstracts*. Retrieved August 20, 2017 from <http://www.academypublication.com/issues/past/jltr/vol05/04/29.pdf>.
- Willis, J. (1996). *A Flexible Framwork Task-based learning*. Oxford: Heinemann.